

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

מ.

עין משפט
נר מצוה

סד א מיי פ"ד מהל' נשואות כפיס הלכה ז סמג עשין כ טוש"ע א"ח סימן קכח טעף כו: סה ב מיי פ"ט מהל' תפלה הלכה ד סמג עשין יט טוש"ע א"ח ס"י קס טעף א [וכרז אלפס זכרות פ"ג דף טו: וברא"ש שם ס"י כו:] סו ג מיי פ"ד מהל' נשואות כפיס הל' ו סמג עשין כ טוש"ע א"ח ס"י קכח טעף ה: סז ד מיי שם הלכה ו וע"ש בכ"מ [נודר א"ח ס"י קסמ:]

בנעילה דיומא דביפורי מאי אמר. לא ידענא דאמאי לא אמר בנעילה דתענית כי היכא דלמיר צמנתא דתעניתא דהא משמע בגמרא צפ' שלשה פרקים (תענית טו:) דתענית הוה נמי נעילה אזל מוסף לא הוה צהו: **כל האומרם בגבולין אינו אלא מועה.** פירש ר"י אע"ג דאמר

בפרק הרוואה (בכרות נה:) האי מאן דחזי חלמא וכו' דהתם משום סכנה המירו שמא חלוס מסוכן הוא שצריך רפואה דהא אפילו צבצבת המירו להתענות תענית חלוס. פירש ר"ח הני כולהו רבי חייא בר אבא ודרכי חיינא בר פפא ודרכי אבהו הילכתא ניהו: **על שאהנו מודים** ר' עזרן עברך הודאה פירש רב משה ראש ישיבה זן מרנא יעקב דקא מודו צבור על שליח צבור אינון סומכין ומאי על שאנו מודים לך על ההודאה דקאמר שליח צבור וקא ענו אינון אמר צירושלמי פ"ק דזכרות איתא נמי רבי אבא צ"ר וצדא צבס רב מודים אמנו לך שאנו חייבין להודות לך שמך תרננה שפמי כי אומרנה לך וגו' צא"י האל ההודאות ר' שמואל צ"ר אוריאל צבס רבי אחא הודייה ושבת לשמן הגדול לך גבורה לך תפארת יהי לרון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתסמכנו בתפלתנו ותוקפנו מכפיפתנו כי אתה הוא סומך ונפלים וזוקק כפופים מלא רחמים ואין עוד מלבדך צא"י האל ההודאות בר קפרא אומר לך כריעה לך זכרה לך כפופה לך השתחויה כי לך תכרע כל זכך וכל לשון לך משבצ לך ה' הגדולה והגבורה וגו' והעושר והכבוד מלפניך וגו' ועתה ה' אלהינו בכל לב וצכל נפש לך משתחוים כל עצמותי תאמנה ה' מי כמוך צא"י האל ההודאות אמר רבי יודן נהגין אמרי רבנן כולוהו ואית דאמר או אדה או אדה:

שמא תפסוק רצועה בסנדלו. פירש ר"ח שמע מינה דמותר ליכנס צבית הכנסת צסנדל וצמנעל דלא אסרו אלף שלא לעלות לדוכן צסנדל ורבי הביא כמו כן מפרק שלישי דמגילה (דף כד:) האומר איני עובר לפני המיטה צסנדל אף יתף לא יעבור אלמא דאפילו לפני המיטה מותר לעבור צסנדל והכי מסיק צהדיא צפרק הרוואה (בכרות דף סג.) אמר רבא מה ציתו אקפנדריא קפיד איניש ארקיקה וצמנעל לא קפיד איניש אף צית הכנסת קפנדריא אסור ורקיקה וצמנעל שרי: וכל

בנעילה דיומא דביפורי מאי אמר אמר מר זוטרא ואמר ליה במתניתא (ה) הנה כי כן יברך גבר ירא ה' יברכה ה' מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חייד וראה בנים לבניך שלום על ישראל היכן אומרין רב יוסף אמר בין כל ברכה וברכה ורב ששת אמר בהזכרת השם פליגי בה רב מרי ורב זביד חד אמר פסוקא לקבל פסוקא וחד אמר אכל פסוקא אמר ליה לכולהו א"ר חייא בר אבא כל האומרין בגבולין אינו אלא טועה אמר רבי חיינא בר פפא תדע דבמקדש נמי לא מיבעי למימרינהו "כלום יש לך עבר שמברכין אותו ואינו מאזין א"ר אחא בר חיינא תדע דבגבולין נמי מיבעי למימרינהו כלום יש עבר שמברכין אותו ואין מסביר פנים א"ר אבהו מריש הוה אמינא ליהו כיון דחיינא ליה רבי אבא דמן עכו דלא אמר ליהו אנא נמי לא אמינא ליהו ואמר רבי אבהו מריש הוה אמינא עינותנא אנא כיון דחיינא ליה לרבי אבא דמן עכו דאמר איהו חד טעמא ואמר אמוריה חד טעמא ולא קפיד אמינא לאו עינותנא אנא ומאי עינותנותיה דרבי אבהו דאמרה ליה דביתהו דאמוריה דרבי אבהו לדביתהו דרבי אבהו הא דידן לא צריך ליה לדידך והאי דגחין וזקיף עליה יקרא בעלמא הוא דעביד ליה אולא דביתהו ואמרה ליה לרבי אבהו אמר ליה ומאי נפקא לך מינה מיני ומיניה יתקלם עילאה ותו רבי אבהו אימנו רבנן עליה למבוגייה ברישא כיון דחזיה לר' אבא דמן עכו (ו) דנפיש ליה בעלי חובות אמר ליה (ז) איכא רבה ר' אבהו ור' חייא בר אבא איקלעו לההוא אתרא רבי אבהו דרש באגדתא רבי חייא בר אבא דרש בשמעתא שבקיה כולי עלמא לרבי חייא בר אבא ואזור לגביה דר' אבהו חלש דעתיה אמר ליה אמשל לך משל למה הדבר דומה לשני בני אדם אחד מוכר אבנים טובות ואחד מוכר מיני סידקית על מי קופצין לא על זה שמוכר מיני סידקית כל יומא הוה מלוה רבי חייא בר אבא לרבי אבהו עד אושפיזיה משום יקרא דבי קיסר ההוא יומא אלויה רבי אבהו לרבי חייא בר אבא עד אושפיזיה ואפילו הכי לא

איתותב דעתיה מיניה בזמן ששליח צבור אומר מודים מודים ור' אלהינו על שאנו מודים לך נהרדעי אמרי משמיה דרבי סימאי ברכות והודאות לשמך הגדול על שהחיינתו וקימיתנו על שאנו מודים לך רב אחא בר יעקב מסיים בה הכי כן תחיינו ותחננו ותקבצנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חוקך ולעשות רצונך בלבב שלם על שאנו מודים לך * אמר רב פפא דהילכך נימרינהו לכולהו אמר ר' יצחק לעולם תהא אימת צבור עליך שהרי כהנים פניהם כלפי העם ואחוריהם כלפי שכינה רב נחמן אמר מהכא ² ויקם ³ המלך דוד על רגליו ויאמר שמועוני אחי ועמי אם אחי למה עמי ואם עמי למה אחי אמר רבי אלעזר אמר להם דוד לישראל אם אתם שומעין לי אחי אתם ואם לאו עמי אתם ואני רודה אתכם במקל רבנן אמרי מהכא ⁴ (ו) דאין כהנים רשאים לעלות בסנדליהן לדוכן דוהו אחת מתשע תקנות שהתקין רבן יוחנן בן זכאי מאי טעמא לאו משום כבוד צבור אמר רב אשי לא התם שמא נפסקה לו רצועה בסנדלו והדר אויל למיקטריה ואמרי בן גרושה או בן חלוצה הוא: ובמקדש ברכה אחת כו': וכל

בהוצאת השם. כשהכהנים מזכירין את השם: פסוקא לקבל פסוקא. שהכהנים אומרין פסוק ראשון והם אומרין אחד מאלו ושני היו אומרין את השני ובשלישי את השלישי וכן צמוסף וכן צמנחה שהרי כולן שלשה שלשה הם: אינו אלא טועה. שלא נתקנו לומר אלא לכבוד שם המיוחד הנזכר במקדש: ואינו

מסביר פנים. להראות שזכרת רבו חשונה לו ועריצה עליו ותמלל לרבו עליו צכך: **אמרייה.** המתרגם לרבים: מנה שהוא לוחש לו צשעת הדרשה: לא צריך לדידך. חכם הוא כמו צעלין: **יקרא דמנוסא.** (ו) שהרי רבי אבהו נשוא פנים צבית המלך כדאמרין צמגינה (דף זד.) נשוא פנים כגון ר' אבהו צי קיסר וצסנהדרין (דף זד.) אמר דהוה נפקי אמתתא דבי קיסר לאפיה ומשרין קמיה רבה דעמיה מדצרגא לאומתיה: וסו רבנן אימנו עליה. ועוד זו מענוותנותו: **דנפיש עליה חובות.** שהיה צריך ללוות: **אמר ר' אבהו איס לן רבה.** חכם גדול וראוי לישב צראש יומר ממני כדי שיושיבוהו צראש ונותנין לו מנות ומעשרין אותו כדי שהיה חשוב ושמעו דבריו כדתינא והכהן הגדול מלחיו ¹ גדלוהו משל אחיו (יומא דף יט.) ה"ג רבי אבהו דרש **צאגדתא: שמעפסא.** הלכות דינין ואיסור וטהרות: **סידקים.** כלי מלאכות נשים ועניים כגון פלכים מחטין ולינורות: לא על מוכר סידקים.

צממיה. מתוך שדמיהם קלים יש להם קוניה הרבה. ולהפסיק דעתו הוא אומר: על שאנו מודים לך. על שנתת צלצנו להיות ⁵ (מודים לך) דבוקים צך ומודים לך: **רבי סימאי.** מוסף הוא. וכן כולם מוספין הן על הראשונים: **שמועוני אחי ועמי.** מזהירם היה להתנדב לצדק הצית צבין המקדש: **אם אהם שמועיס לני.** להיות שומעים למקום אחי וחצריי אהם. אלמא המלך אימת צבור עליו אס כשרים הם: **עמי אהם.** כבושים תחתי: **לאו משום אימפא דליצורא.** מפני שסמטלקין צבדיו העשוין למדת צהצבנה ידיו ונראין סנדליו לצבור והן אין ראוין לראות מפני טיט שעליהן: **דילמא מפסקא רצועה.** וגנאי הוא לעלמו ומתלווצים עליו כשסנדלו מותרת וימיז למקטריה וחצרייו מצרכין ואתי למימר אינו ראוין לנשואות כפיס והלך וישב לו: וכל

תורה אור השלם
1. הנה כי כן יברך גבר יקרא ה' תהלים קכח ד 2. ויקם דוד המלך על רגליו ויאמר שמועוני אחי ועמי אני עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית ה' ולהרים רגלי אלהינו ויקבצנו לבנות: דברי הימים א כ ב

הגהות הב"ח
(א) נמי צממיתא הנא הנה: (ב) שם דמן עכו (דפיסי) מ"מ וי"ב ס"א (דפיסי: א) שם מהכא דה"ר און הכהנים: (ז) רש"י ד"ה יקרא דמלכות שהיה ר' אבהו:

גליון הש"ס
נמי אמר רב פפא הילכך נימרינהו לכולהו. כעין זה שנת דף כ ע"א חולין דף סה ע"א וצדק עו ע"ב: